

2.1.1 Dominantní funkce

Předtím, než si osvětlíme význam dominantní funkce pro fungování naší osobnosti a naučíme se ji určovat, zrekapitulujieme si v tabulce čtyři dimenze osobnosti.

Zaměření (orientace) osobnosti	V jakém prostředí raději trávíme čas, kde čerpáme energii?	
	vnitřní svět (= přemýšlení, reflexe) I = introverze	vnější svět (= komunikace, akce) E = extraverze
Psychické funkce (mentální procesy)	Na co se zaměřujeme v procesu příjmu informací ?	
	reálná data (to, co je), současnost S = smysly	možnosti, souvislosti (to, co by mohlo být), budoucnost N = intuice
	Co především zohledňujeme v procesu rozhodování ?	
	fakta, logiku, objektivitu T = myšlení	hodnoty, vztahy, pocity F = cítění
Zaměření (orientace) osobnosti	Jak se projevujeme ve vnějším světě, co je patrné z našeho chování?	
	důraz na ukončování, rozhodování, snaha kontrolovat J = usuzování	důraz na proces, stálý příjem podnětů, volnost P = vnímání

Jak už jsme uvedli v 1. kapitole této knihy, veškerá naše mentální aktivita může být rozlišena do dvou kategorií:

1. příjem informací (angl. *perceiving*, česky můžeme přeložit také jako „vnímání“), a to skrze smysly (S), nebo intuici (N),
2. rozhodování (angl. *judging*, česky překládáno také jako „usuzování“), a to na základě myšlení (T), nebo cítění (F).